

**САДРЕТДИНО
ВА
ФАВЗИЯ
НУРУЛЛОВНА
(1924-2006)**

• Родилась 11 февраля 1924 г. в деревне
Большие Кляри Камско-Устинского
района ТАССР

• В 1934 г. семья переехала в г. Мензелинск

• Окончила 10 классов в деревне Поисево
Калининского района ТАССР

• После окончания школы (1941)
назначена учителем начальных классов
в деревне Чиялеково Калининского
района

Июнь 1943 – по призыву
военкомата направлена в
г. Казань на курсы
зенитчиков
и распределена в 1872
зенитный
артиллерийский полк 2-го
Белорусского фронта.

В 1944 - отправлена
на фронт
Её полк охранял от
бомбежек
стратегический объект
(железную дорогу)
города Коростень на
Украине.

Трех подруг из одного района
распределили в командный пункт
дивизиона связистками

В 1945 их отправили в Польшу, в город Люблин. Победу она встретила в Польше.

КАЛИНИНСКИЙ
Районный
Военный Комисариат
Тат. АССР
Леонов

1872 Звездный арт полк, 14 к. Фрун

ОПРАВКА 8

Дана настоящая Калининским Райвоенкоматом ТАССР в том, что военнообязанный

23 сентября 1949г. Нуруллова Фавзия с 1924 г.

№ 500.

рождения произвошедший в дер. ст. Аманова

Калининского района ТАССР действительно

призван в Советскую Армию Калининским Райвоенкоматом

ТАССР по мобилизации 8 июля 1943 года и призван

18 июля 1945 года на основании документа Верховного Совета СССР

от 23 января 1945 года

Оправка дана для представления

Калининский Райвоенкомат
майор:
полковник РИС:
полковник:

Фавзия Нуруллоевна с
боевыми друзьями

НАГРАДЫ

3 № 328365

Нуруллина Фаина

ЗА ХРАБРОСТЬ, СТОЙКОСТЬ И МУЖЕСТВО, ПРОЯВЛЕННЫЕ В БОРЬБЕ С НЕМЕЦКО-ФАШИСТСКИМИ ЗАХВАТЧИКАМИ, И В ОЗНАМЕНОВАНИЕ 40-ЛЕТИЯ ПОБЕДЫ СОВЕТСКОГО НАРОДА В ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЕ 1941—1945 ГОДОВ

Указом ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР от 11 марта 1985 г. награждена Орденом ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЫ II степени

Секретарь Президиума Верховного Совета СССР *Гендеевич*

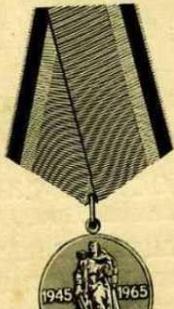
№ ордена *FO 11015*

ОРДЕНСКАЯ КНИЖКА

НАГРАЖДЕННОГО Орденом ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЫ

„ДВАДЦАТЬ ЛЕТ ПОБЕДЫ В ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЕ 1941—1945 гг.“

УДОСТОВЕРЕНИЕ

НУРУЛЛИНА

Фаина Нурулловна

В СООТВЕТСТВИИ С УКАЗОМ ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР от 7 мая 1965 года

НАГРАЖДЕН ЮБИЛЕЙНОЙ МЕДАЛЬЮ „ДВАДЦАТЬ ЛЕТ ПОБЕДЫ В ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЕ 1941—1945 гг.“

От имени ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР МЕДАЛЬ ВРУЧЕНА

28 марта 1967 года

„ЗА ПОБЕДУ НАД ГЕРМАНИЕЙ В ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЕ 1941—1945 гг.“

РОССИЙСКИЙ ОРГАНИЗАЦИОННЫЙ КОМИТЕТ ПО ПОДГОТОВКЕ И ПРОВЕДЕНИЮ ПРАЗДНОВАНИЯ 55-й ГОДОВЩИНЫ ПОБЕДЫ В ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЕ 1941-1945 ГОДОВ

УДОСТОВЕРЕНИЕ

Сагертдинова Евлевия

Сагертдиновна

за долголетний добросовестный труд от имени Президиума Верховного Совета СССР Указом Президиума Верховного Совета Татарской АССР от 6 ноября 1980 г. награждена медалью „ВETERАН ТРУДА“

Секретарь Президиума Верховного Совета Татарской АССР *Габеев*

5 декабря 1980 г.

После войны
Фавзия
Нурулловна
вышла замуж
за участника войны.

Работала учителем
в начальной школе
деревни Мясагутово
Калининского района ТАССР.

В 1954 году семья возвращается в деревню Старое Айманово Калининского района, она начинает работать в Староаймановской семилетней школе учителем начальных классов.

37 лет проработала Фавзия Нурулловна учителем начальных классов

В мае 1986 в г. Казани
состоялась встреча однополчан

В

ВАЖАЕМАЯ

ФАУЗИЯ НУРУЛЛОВНА!

Поздравляю Вас с великим праздником Победы!

Сегодня мы чествуем героическое поколение победителей, прошедших самую тяжелую войну. Откликнувшись на призыв Родины, Вы встали на ее защиту, выстояли - и победили. Низкий поклон Вашему мужеству.

Мы, благодарные потомки героев Великой Отечественной, всегда будем помнить ратный подвиг тех, кто в годину испытаний отстоял право нашего народа на свободу и независимость.

Вечная слава героям-фронтовикам и труженикам тыла! Вечная память павшим. В этот великий праздник позвольте от всего сердца пожелать Вам, дорогая Фаузия Нурулловна, крепкого здоровья, бодрости и долголетия.

С любовью и уважением к Вам и Вашим близким!

В.В. ПУТИН

– Дан совет сугышчыларына! Сугыш беткәч, фашист ил-басарларына каршы чит илләр-дә кан койган солдатларны, туган жирләргә ашкынучы по-эздларда кайтканда әнә шун-дый өндө-мәләр, шат сүзләр, чө-нәк бәйләмнәре белән каршы-лыйлар. Алар арасында Фәүзия Газетдинова да була. “Яшә-сән жирдә тынычлык!” дигән сүзләренә шул чакта төрле тел-ләрдә ишетә ул. Бөек Ватан сугышында Жиңүнәң дөньяда-гы барлык кешеләр өчен дә кетеп алынган шатлык булуына тешенә. Бу куанычлы вакыйга-да үзенң дә өлешә барлыгын аңлап, чын күңелдән горурла-на.

Искә Айман авылында го-мер кичергән, мәктәптә өч дистә елдан артык мөгаллим-лек иткән сугыш һәм хезмәт ветераны Фәүзия Нурулла кызы 1924 елның унберенче февраль көнендә Казан шәһәр-рендә өч малайдан соң көтөп алынган кыз булып дөньяга килә. Шәһәр мәктәбенең I рус сыйныфын бик яхшы билгеләре-нә генә төмамлап, белемгә ом-тылышы көчле һәм сәләтле бала икәнлеген күрсәтә.

1936 елда Газетдиновлар гаиләсә хужаның һөнәренә бай-ле рәвештә, Калинин районы Искә Айман авылына күченеп килә. Кызчык, укуын давам итеп, башлангыч сыйныфларны шун-да төгәлли, аннан Пучы мек-тәбенең орта белемгә ия була. Уку алдынгысы булган кызын шул елны ук Чиялек башлангыч мәктәбене укугычы итеп бил-гелиләр. Жиң сызганып эшкә керешкән яшь мөгаллимәнә, илдә башланган канлы сугыш, балалардан аерып, солдат киёмнәре кияргә, Европа ил-ләренә кадр барып чыгарга мөжбүр итә. Икенче Бело-руссия фронты сугышчысы са-налган Фәүзия, райондашы

Халисә Шәйхразыева (Пучыда яши) белән бергә элемтәче булып хезмәт итә. Алар һава һөжүмәнә каршы сугышчан бурыч-ларын намус белән үтпеләр.

– Өгәр хәбәрләшү линиялә-

канлы жәрәхәтләре командир-ларның рәхмәт сүзләре, без-нең сокланулы карашларыбыз, берәздән “Батырлык өчен” медале белән бүләккәнгә кенә онытылгандай булды.

ЯХШЫ АТЫМ, БАТЫРЛЫГЫМ

КАЛСЫН ОНЫКЛАРГА ӨЛГЕГӘ

ре езелсә, приказ булу белән, шартлар нинди булуга карама-стан, ялгарга чыгып китә идек, – ди ветеран, ул көннәрдә күргән-кичегәннәрен хәтерендә яңартып. – Бервакыт Хали-сәбеггә көчле һөжүм вакытын-да, бик куркыныч урынга ба-рып, элемтәне яңартырга ку-шылды. Ул минут эчендә чы-быклар һәм башка кирәкле өйбәрләренә тагып, землянка-дан чыгып йөгәрдә. Аның ян-гың эчелдә үлем белән очрашу ихтималын күз алдына китереп, утны-суны кичкән, бер кашык-тан ашаган иң якын дуствым өчен күпмә яшь түккәнәмне үзем генә беләм. Бәхәткә, Ха-лисә исән-сау кайтып, һәмма-безне шатландырды. Бу бое-рыкны үтгәндәгә авыр киче-решләре, нефис куллардагы

Өнә шундый дөһ-шәтле вакыйгалар белән көн артыннан көн үтә. Дошман-ны үз өнендә тончыктырып, аның котырынуына чик куелу сагата да житә.

1947 елны каршылау бәй-рәме, сугыштан кайтып, ба-лаларга белем һәм тәрбия бирүче кыз Фәүзия өчен аеруча истәлекле була. Чөнки ул үзә кебек үк хәрби хез-мәттә чыныккан егет Хәйрет-дин Садретдинов белән ку-шылып, яңа тормышка аяк баса. Бу никах озын гомерле була. Алар ире белән 48 ел бергә тату яшиләр. 3 кыз, 3 малай үстерәләр.

Ф. Садретдинованың тор-мышта авырлыкларны жиңү-дә, хезмәткә рухландыруда иң мөһим дип санаган тагын бер юлдашы бар. Ул аның гармуны. Бик яшьли аңлаша башлай ул аның белән. Го-мере буге кулыннан төшерми. Шу-на аны тугры дуствым дип атай. 70 яшьлек юбилееңда ул Ле-нар да, бу музыка коралына мөкиббән китуен белеп, әни-сенә гармун бүлек итә.

– Яшьлөгемне кулыма тот-тырдың рәхмәт, улым, – дип гармун сыздырып бәйрәмдә-гелерне жырлата, биетә ул.

Фәүзия үзенң бу “чирең” улларны һәм оныкларына да йоктыра.

Мин дә аннан шул гармунда уйнап күрсәтүен сорарым. Ул бер дә ялындырып тормыйча күңелне ерак яшьлөгемгә кайтара торган “Әллуки”не сыздырып жиберде.

Т. МӨХӘММӘТДИНОВА,
ветеран хәбәрче.

Материалы из районной газеты

«Актаныш таннары»

Мәң-гелек Хәтер... Мәңге-лек Кайгы... Хәтер мәңгелек бул-ган кебек, моннан нәкъ 63 ел элек илебеггә килгән Кайгы да күңелләрдән мәңгә жуелмас.

Кайгы бер иортны да читләтпә узмады. Дош-манны жиңеп өйгә кайту турында хыяллансалар да, бу шатлыкны көнне күрә алмаган, канга манчылган яу кырларында гомерләре киселгән солдатлар... Бер таң-нан икенче таңгача Жиңү таңын якынайту өчен эшләп тә, аны аттыра алмыйча вафат булган тыл батырлары... Бер сынык икмәккә тилмергән, ачыктан шешенеп, якты дөньяны бик иртә калдырып киткән сабыйлар... Жиңүнәң кайнар татлылыгын тоеп тә, тәзәлмәс тән яра-ларыңнан вафат булган ветераннар...

Алар турындагы хатирәләр бүгәнгә Хәтер һәм Кайгы көнендә якыннары күңелендә кабат кузга-лып, йөрәк яраларын яңарталар. Шатлыклы һәм күз яшьле Жиңү бәйрәмен индә алтмы-шынчы мәртәбә карсыларга жьенсак тә, Кайгы да, Хәтер дә һәркемнең күңел түрәнә мөңгелеккә уелган шул...

Май башында
Рейхстаг түбәсендә
Дөрләп

Жиңү бәйрәме белән!

кызыл байрак янганда
Яулап алган
Жиңү язы билгән
Бөтен илгә,
Татарстанга!

45 тә очып килгән кошлар
Шатланышып
Көн-төн сайрады.
Шактый өллар

үтсөләр дә, һаман
Дөрли жанда
Жиңү байрагы!

Ветераннар сафы сирәгә,
Котылгысыз икән кимүгә,
Әмма

тыныч,
имин Жир шарына
Бирсен Ходай
яңа Жиңүләр!

Минем өстен пуля яуса да,
Жәрәхәттен каннар тамса да:
Халкым өчен постта торырмын,
Халкым өчен туры булырмын.

Авырлыклар миңа килсә дә,
Барыр юлым дошман киссә дә:
Төреләй бирелмәмен дошманга,
Хыянәт итмәм Татарстанга!

Кая гына аяк бассам да,
Тик бер генә пуля атсам да:
Сөйгән халкым өчен барысы да,
Туры улың, халкым, мин сиңа.

Жиңүчә ир-егет тәг! син булып
Бәһет тоя ил-җән каршында,
Ил-җәннең сәхнәсәтәнде,
Ил-җәннең сәхнәсәтәнде.
Ул кылычын Жиргә төраган,
Шатлык һәм там туй, зур күзләрен
Зөгәр кидлекләргә төбәтә.

Тукта, Кешел! Баш и Жиңүчеләй!
Ул бит кичкән ут-су, үлмәч!
Бер минутка уйлан: бу - тугдым,
Әтиң, бабан, ирән тугелим?

Зур Сугышның кайтавазы сыман
Яңгырлы ветераннар тавышы,
«Батырларның дөһән гөһәрләргә
Алып барыр өллар агыны!»

Әйе, шулай булсын! Көмеш кылыч
Ал-һанда толып ятасын!
Мингеләх ут агып, туган халкым
Батырларым мөһнәт итсәң!

С
праздником
Победы!

ДЕКАДА

А
ГОДЫ,
КАК
ПТИЦЫ,
ЛЕТЯТ...

Глава администрации города И. Халиков вручает подарки в госпитале для ветеранов войны и труда.

Госпиталь для
ветеранов
войны и труда

Здесь Фавзия
Нурулловна
каждый год
поправляла свое
здоровье

Годы идут - вот и 80

Фавзия
Нурулловна среди
своих детей
и родных

Любимая бабушка

о б а б у ш к а

С
братом
Фатихом

В день 60-летия Победы
в кругу родных

**Фавзия Нурулловна со своим
неразлучными другом
тальяном**

Любовь к профессии учителя передала своим детям

Старшая дочь Илсияр-
отличник
просвещения

Младшая дочь продолжает семейную традицию, она командир школьного поискового отряда «Рубеж-44», которая выезжает на раскопки в Ленинградскую область, ст.Любань преподает историю в СОШ №44